

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobců: **a) Ing. M. P., b) Kovosta – fluid, akciová společnost**, se sídlem Vápenka 3059/4, Brno, oba zastoupeni Mgr. Bc. Ivo Nejezchlebem, advokátem se sídlem Joštova 138/4, Brno, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **UCHYTIL s. r. o.**, se sídlem K Terminálu 507/7, Brno, zastoupená JUDr. Robertem Mrázikem, advokátem se sídlem Karlovo nám. 32/26, Třebíč, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 4. 2021, č. j. PV-2002-2042/D20067567/2020/ÚPV, o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti výrokům II. a VI. rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 8. 2021, č. j. 18 A 44/2021-75,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Osoba zúčastněná na řízení **je povinna** zaplatit žalobkyni b) na náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti 4 114 Kč, k rukám jejího zástupce, Mgr. Bc. Ivo Nejezchleba, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalobci a) **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobci se podanou žalobou domáhali zrušení napadeného rozhodnutí předsedy žalovaného, kterým byl zamítnut rozklad žalobce a) coby právního předchůdce

žalobkyně b) a potvrzeno rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2020, č. j. PV-2002-2042/D18008740/2018/ÚPV. Tímto rozhodnutím žalovaný vyhověl návrhu osoby zúčastněné na řízení a s odkazem na § 23 odst. 1 písm. a) zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „patentový zákon“) rozhodl o zrušení patentu č. 298684 na vynález o názvu „Fluidní kotel“ s právem přednosti ode dne 12. 6. 2002 (dále též „napadený patent“) v celém rozsahu s odůvodněním, že předmět podle nezávislého prvního patentového nároku, jakož i předměty podle závislých patentových nároků 2 – 10 vyplývají zřejmým způsobem ze stavu techniky, a nesplňují tak podmínku vynálezecké činnosti ve smyslu § 6 odst. 1 patentového zákona, a tudíž vynález chráněný napadeným patentem v době podání přihlášky nesplňoval podmínky patentovatelnosti podle § 3 odst. 1 uvedeného zákona. K návrhu osoba zúčastněná na řízení předložila dokumenty č. D1 až D10 a D12 až D14, jimiž prokazovala stav techniky.

[2] Předseda žalovaného v napadeném rozhodnutí uvedl, že v předvýznamové části nezávislého prvního patentového nároku, v níž se zpravidla uvádějí znaky známé ze stavu techniky, je fluidní kotel definován následující kombinací znaků: fluidní kotel s teplosměnnými plochami sousedícími se stacionární oxidační fluidní vrstvou ve vzhledu, která je tvořena vrstvou inertního materiálu o výšce do 1 m a o velikosti granulí do 3 mm, kde fluidní kotel je opatřen přívodem spalovacího vzduchu pro jeho zafoukání do fluidní vrstvy ve vzhledu pod tlakem 3 000 až 10 500 Pa pro dosažení rychlosti fluidace 0,3 až 1,2 m/s, měřeno při normální teplotě a tlaku, a přívodem sekundárního vzduchu. Předseda žalovaného v návaznosti na uvedené přisvědčil závěru žalovaného, že se fluidní kotel podle nezávislého prvního patentového nároku od známého stavu techniky liší tím, že teplosměnné plochy jsou vytvořeny pro předání 10 až 50 % tepelného výkonu kotle z fluidní vrstvy ve vzhledu sousedící s těmito teplosměnnými plochami, přičemž teplosměnné plochy jsou tvořeny alespoň částí stěn spalovací komory kotle a popřípadě přídatným výměníkem tepla, vnořeným alespoň částečně do fluidní vrstvy ve vzhledu.

[3] Podle předsedy žalovaného nebylo možné mít vyřešení uvedeného problému při znalosti informace, že poměr množství tepla generovaného ve fluidním loži k celkovému množství v kotli vyrobeného tepla je až 50 %, známé z předloženého dokumentu D4 tak, že teplosměnné plochy jsou tvořeny alespoň částí stěn spalovací komory kotle a popřípadě přídatným výměníkem tepla vnořeným alespoň částečně do fluidní vrstvy ve vzhledu, což je konstrukce známá z předloženého dokumentu D6 či D4, pokud jde o realizaci toho, aby docházelo k předání 10 až 50 % tepelného výkonu kotle do teplosměnných ploch kotle z fluidní vrstvy ve vzhledu sousedící s těmito teplosměnnými plochami, za výsledek vynálezecké činnosti ve smyslu ustanovení § 6 patentového zákona.

[4] Městský soud žalobu žalobce a) odmítl pro nedostatek aktivní procesní legitimace – ta totiž přešla na žalobkyni b) společně s přechodem hmotných práv z napadeného patentu v důsledku singulární sukcese. Žalobě žalobkyně b) v záhlaví citovaným rozsudkem č. j. 18 A 44/2021-75 (dále jen „napadený rozsudek“) vyhověl a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

[5] Městský soud shledal napadené rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelným, neboť se předseda žalovaného nevypořádal s celou řadou námitek, které považovala žalobkyně b) za stěžejní pro posouzení patentovatelnosti vynálezu chráněného napadeným patentem, aniž

pokračování

by současně nedůvodnost těchto námitek být implicitně vyplývala z odůvodnění napadeného rozhodnutí předsedy žalovaného. Předseda žalovaného zejména nevypořádal námitku žalobkyně b), že znak „teplosměnné plochy jsou vytvořeny pro předání 10 až 50 % tepelného výkonu kotle z fluidní vrstvy ve vztahu“ nelze porovnávat s údajem „až 50 %“ z dokumentu D4, který žalovaný vytrhl z kontextu, a že je žalovaným provedená interpretace tohoto údaje nesmyslná, neboť údaj uvedený v namítaném dokumentu D4 („až 50 %“) se týká rychlosti spalování, resp. podílu tepla generovaného ve fluidní vrstvě vzhledem k výkonu kotle, a nelze jej bez dalšího ztotožňovat či zaměňovat s údajem týkajícím se podílu tepla odebraného/předaného ve fluidní vrstvě.

[6] Další nevypořádanou námitku představovalo tvrzení žalobkyně b), že se předmětný údaj „až 50 %“ z namítaného dokumentu D4 vztahuje ke kotlům s fluidním ložem cirkulujícím kolem přepážky a s redukční atmosférou, jejichž energetické poměry a odběry tepla nemohou z jí popisovaných důvodů platit pro kotle se stacionární oxidační fluidní vrstvou, a namítala, že uvedený údaj z namítaného dokumentu D4 není přenositelný na kotle vymezené v předvýznamu prvního patentového nároku. Stejně tak předseda žalovaného nevypořádal obdobné námítka žalobkyně b) ve vztahu k řešení vyplývajícím z namítaného dokumentu D6, od něhož se měl první patentový nárok navíc lišit od mj. i tím, že popisuje kotel s oxidační atmosférou ve stacionárním fluidním loži, nikoliv kotel s redukční atmosférou v cirkulujícím fluidním loži. I prostřednictvím výpočtů přitom dokládal, že pro odběr tepla v kotli s cirkulující redukční fluidní vrstvou platí odlišné poměry než pro odběr tepla u kotle se stacionární oxidační fluidní vrstvou.

[7] Předseda žalovaného dále nevypořádal podnámitku, kterou žalobkyně b) zpochybňovala závěr žalovaného, že tepelně izolační stěna má membránovou konstrukci jak podél freeboardu, tak podél fluidního lože. Žalobkyně b) totiž jasně uvedla, že membránové provedení je v textu D4 uvedeno pouze v souvislosti s obr. 1 až 3, a to pouze u stěny 11, která dle popisu v D4 tvoří stěnu freeboardu, tedy té části kotle, která je nad fluidní vrstvou a netvoří tedy stěny sousedící s fluidní vrstvou, jak je to definováno v nároku 1 napadeného patentu. Jinak je stěna 11, případně její dolní část, uváděna jako tepelně izolační (heat insulating), takže nemůže být považována za teplosměnnou plochu. Konečně předseda nevypořádal námitku žalobkyně, že první patentový nárok se dále liší od řešení známého z dokumentu D6 známkem, že teplosměnné plochy jsou tvořeny alespoň částí stěn spalovací komory kotle, resp. že v řešení popsaném v tomto namítaném dokumentu teplosměnné plochy netvoří žádnou část stěn sousedících s fluidní vrstvou pro odběr tepla z fluidní vrstvy. Podle žalobkyně b) součástí řešení uvedeného v dokumentu D6 není umístění teplosměnných ploch do fluidního lože, pouze je v tomto dokumentu uvedena teoretická poznámka, že lze teplosměnné plochy vložit do lože, do freeboardu nebo do navazující dráhy plynu. Stejně tak se předseda žalovaného nevypořádal s argumentací žalobkyně b), že by fluidní kotel popsaný v dokumentu D6 nemohl s tam uvedenými parametry fungovat, a že tudíž bez vyvinutí vynálezecké činnosti nelze hovořit o tom, že by na podkladě řešení v tomto dokumentu bylo možné vyvinout vylepšené konstrukce.

[8] Městský soud naopak nepřisvědčil námitce žalobkyně b), že se předseda žalovaného dopustil procesní vady tím, že založil napadené rozhodnutí dílem na závěru, s nímž neměl žalobce možnost se dříve seznámit a vyjádřit se k němu (spočívajícím v tvrzení, že součástí stavu techniky, z něhož předseda žalovaného vycházel, je i fluidní kotel, jak je vymezen

v předvýznamové části napadeného patentu). Městský soud stručně uvedl, že z § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v rozhodném znění (dále jen „správní řád“) ani z jiného ustanovení správního řádu nebo jiného právního předpisu nevyplývá, že by předseda žalovaného byl povinen žalobce předem upozornit na závěr, o nějž posléze opřel napadené rozhodnutí, a umožnit mu se k němu před vydáním napadeného rozhodnutí vyjádřit.

II. Kasační stížnost osoby zúčastněné na řízení a obsah dalších podání

[9] Osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatelka“) napadá výrok II. (jímž bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného) a výrok VI. (jímž bylo rozhodnuto, že stěžovatelka jako osoba zúčastněná na řízení o žalobě nemá právo na náhradu svých nákladů řízení o žalobě) rozsudek městského soudu kasační stížností, jejíž důvody podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., navrhuje napadený rozsudek zrušit a věc vrátit městskému soudu k dalšímu řízení.

[10] Stěžovatelka je přesvědčená o tom, že napadené rozhodnutí předsedy žalovaného netrpí nepřezkoumatelností. K žalobní námitce desinterpretace údaje „až 50 %“ z dokumentu D4, neboť je podle žalobkyně b) rozdíl mezi teplem generovaným ve fluidním loži a teplem odebraným ve fluidním loži, stěžovatelka uvádí, že předseda žalovaného v napadeném rozhodnutí uvedl, že se podle dokumentu D4 ve fluidní vrstvě generuje 50 % tepla; že se z fluidní vrstvy odebírá teplo odpovídající až 50 %, je zřejmé z toho, že dokument zároveň uvádí, že poměr množství tepla generovaného ve fluidním loži k celkovému množství tepla je nejvýše 50 % a zbytek uniká do atmosféry spalováním ve freeboardu nad fluidním ložem (resp. z účinnosti fluidních kotlů, která se pohybuje nad 92 %).

[11] K nevypořádání námitek stran rozdílů v parametrech fluidního lože (stacionární s oxidační atmosférou v napadeném patentu oproti cirkulačnímu s redukční atmosférou v dokumentu D4) stěžovatelka uvádí, že tato námitka nebyla důvodná, protože dokument D4 nespecifikuje parametry fluidního lože. Z tohoto dokumentu je důležitá pouze informace o množství tepla generovaného ve fluidním loži. Parametry fluidní vrstvy jsou naopak uvedeny v řešení uváděném v dokumentu D6. Tyto parametry se v podstatě shodují s parametry vynálezu chráněného napadeným patentem a v jediném nedostatku (v údaji o množství generovaného tepla předaného ve fluidním loži) je řešení doplněno údajem z dokumentu D4.

[12] K nevypořádání námítky žalobkyně b), podle níž z dokumentu D4 nevyplývá, že by teplosměnné plochy být částečně tvořily stěny fluidního lože, stěžovatelka uvádí, že závěr předsedy žalovaného jasně plyne z nákrešů na obr. 1 a 3 řešení v dokumentu D4. Také to, že z řešení uváděného v dokumentu D6 nevyplývá možnost umístit teplosměnné plochy alespoň částečně do stěn fluidního lože, není podle stěžovatelky pravda. Naopak v tomto dokumentu je možnost umístit teplosměnné plochy do stěn fluidního lože explicitně uvedena.

[13] Stěžovatelka se ztotožnila s městským soudem v hodnocení žalobní námítky, že žalobkyně b) neměla možnost vyjádřit se ke všem skutečnostem, na nichž předseda žalovaného založil napadené rozhodnutí.

pokračování

[14] Žalovaný svého práva vyjádřit se k obsahu kasační stížnosti ve stanovené lhůtě nevyužil.

[15] Žalobkyně b) ve svém vyjádření ke kasační stížnosti v podstatě opakuje námitky, které zazněly již v žalobě proti napadenému rozhodnutí předsedy žalovaného.

[16] Stěžovatelka pak v replice k vyjádření žalobkyně b) toliko setrvala na svých stanoviscích vyjádřených v kasační stížnosti.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[17] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[18] Kasační stížnost **není důvodná** [§ 110 odst. 1 s. ř. s. *in fine*].

[19] V první řadě je potřeba uvést, že kasační námitky obsahují v podstatě totožnou argumentaci, kterou použili ve svém odůvodnění žalovaný či předseda žalovaného v následném řízení o rozkladu. V těchto rozhodnutích tak zazněl jak argument, že pokud se podle dokumentu D4 tvoří až 50 % tepla ve fluidním loži, pak logicky až 50 % generovaného tepla může být ve fluidním loži odebíráno (str. 22 rozhodnutí žalovaného), že princip výměny tepla ve fluidním loži je stejný bez ohledu na parametry, tedy že je nepodstatné, zda fluidní lože je cirkulační, či stacionární a s oxidační, či redukční atmosférou (str. 21 rozhodnutí žalovaného), že celá tepelně izolační vrstva řešení v dokumentu D4 má membránovou konstrukci (str. 21 rozhodnutí žalovaného) a že umístění teplosměnných ploch do stěny fluidního lože je známé jak z řešení v dokumentu D4, tak v dokumentu D6 (str. 21 rozhodnutí předsedy žalovaného).

[20] Stěžovatelka tak ve své podstatě pouze poukazuje na argumentaci žalovaného, kterou již městský soud vyhodnotil jako nedostatečnou k vypořádání námitek žalobkyně b), a tvrdí, že takové odůvodnění nezakládalo nepřezkoumatelnost, neboť se námitky žalobkyně b) míjely s předmětem řízení nebo byly pro posouzení věci nepodstatné.

[21] Nejvyšší správní soud však této argumentaci nepřisvědčuje. Městský soud zcela vyčerpávajícím způsobem detailně zhodnotil námitky, které žalobkyně b) uváděla v řízení o rozkladu, a shledal, že tyto námitky byly způsobilé zpochybnit závěry o nesplnění podmínek patentovatelnosti vynálezu, který je předmětem ochrany podle napadeného patentu, a že nebyly předsedou žalovaného vypořádány.

[22] K nevypořádání námitky rozdílu v povaze údaje „až 50 % tepla“ se městský soud vyjádřil v bodech [88] až [89] napadeného rozsudku. Nejvyšší správní soud se s tímto hodnocením ztotožňuje. Žalobkyně b) v řízení o rozkladu jasně uvedla, že panují podstatné rozdíly v podmínkách spalování v redukční a oxidační atmosféře a podmínkách odběru tepla ve stacionárním a fluidním loži. Tuto argumentaci dále rozvedla tím, že v kotlích se stacionární fluidní vrstvou s oxidační atmosférou se ve fluidním loži generuje mnohem více než 50 % tepla (až 90 %), a že naopak v cirkulačním fluidním loži s redukční atmosférou je

to reálně podstatně méně než 50 %. Tato námitka také přímo souvisí také s tvrzením, že v řešeních D4 a D6 jsou popisovány jiné typy kotlů s fluidním ložem, než jaký je předmětem vynálezu chráněného napadeným patentem. K nevypořádání těchto námitek se městský soud vyjádřil v bodech [90] až [93] a Nejvyšší správní soud se s tímto vypořádáním taktéž ztotožňuje. Je třeba přisvědčit stěžovateli v tom, že alespoň částečně se k rozdílům v parametrech fluidních kotlů vyjádřil předseda žalovaného v napadeném rozhodnutí tím, že uvedl, že z judikatury správních soudů vyplývá, že se stav techniky posuzuje ze všech známých skutečností, nikoliv jen z předložených dokumentů, a že tedy považuje fluidní kotel s parametry vymezenými v předvýznamové části napadeného patentu za součást stavu techniky.

[23] Z takového závěru totiž vyplývá, že není podstatná charakteristika řešení popsaných v dokumentech D4 a D6, neboť za součást stavu techniky lze považovat i kotel, popsáný v předvýznamové části napadeného patentu, a že z hlediska hodnocení existence vynálezecké činnosti je potřeba posuzovat pouze znak „odebírání 10 až 50 % tepla ve fluidní vrstvě pomocí teplosměnných ploch, které jsou alespoň částečně tvořeny stěnami fluidního lože, příp. tepelným výměníkem, umístěným ve fluidním loži“.

[24] Přesto je však třeba ztotožnit se s městským soudem v tom, že žalobkyně b) přednesla celou řadu argumentů, pro které není možné poznatky z dokumentů D4 a D6, vztahující se právě k tomuto posuzovanému znaku, aplikovat na fluidní kotle, vymezené v předvýznamové části napadeného patentu, s nimiž se předseda žalovaného nevypořádal.

[25] Konečně se předseda žalovaného nevypořádal ani s argumentací žalobkyně b), že ve skutečnosti z řešení v dokumentu D4 nevyplývá, že by teplosměnné plochy byly tvořeny taktéž stěnami fluidního lože, neboť v obr. 3 je vyznačena pouze tepelně izolační vrstva, která je v textové části popsána jako membránová konstrukce pouze pro freeboard, a že v dokumentu D6 je možnost umístění teplosměnné plochy do stěny fluidního lože pouze stručně zmíněna v textu, aniž by tato varianta byla fakticky zakomponována do řešení v dokumentu D6. Stejně tak se nevypořádal s argumentací, že řešení v dokumentu D6 by s uvedenými parametry nemohlo fungovat. Městský soud opět nedostatky vypořádání námitek žalobkyně b) detailně popisuje v bodech [94] až [100] napadeného rozsudku. Nejvyšší správní soud se ztotožňuje se závěry městského soudu, aniž by tím předjímal, zda jsou námitky žalobkyně b) důvodné, či nikoliv.

[26] Z judikatury Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu, bohatě citované městským soudem v bodech [80] až [82] napadeného rozsudku, se přitom podává, že uvedené nedostatky napadeného rozhodnutí předsedy žalovaného zakládají vady, pro které nebylo možné než napadené rozhodnutí žalovaného zrušit z důvodu nepřezkoumatelnosti.

[27] Otázkou nezbytnosti umožnit žalobkyni b) vyjádřit se k tvrzením, o něž předseda žalovaného opřel napadené rozhodnutí, a otázkou nezbytnosti ustanovit v řízení před žalovaným znalce, zahrnutými ve vyjádření žalobkyně b) ke kasační stížnosti, se Nejvyšší správní soud nezabýval. První otázka sice byla nastíněna taktéž osobou zúčastněnou na řízení v kasační stížnosti, ve skutečnosti však stěžovatelka závěry městského soudu nerozporovala, a argumentace stěžovatelky je tedy pouze další polemikou s žalobní argumentací žalobkyně b) v řízení před městským soudem. Jedná se tak o nepřipustnou

pokračování

kasační námitku ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. Otázka nezbytnosti ustanovit v řízení před žalovaným znalce nebyla předmětem kasační stížnosti vůbec. Nejvyšší správní soud se tak těmito otázkami nemohl zabývat, neboť je to kasační stížnost, která vymezuje předmět přezkumu rozhodnutí krajských soudů, a tyto otázky do předmětu přezkumu Nejvyšším správním soudem nespádlý.

IV. Závěr a náklady řízení

[28] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám nepřisvědčil a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlídnout z úřední povinnosti, kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s.

[29] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka (v řízení před krajským soudem v procesní pozici osoby zúčastněné na řízení), která neměla v řízení o kasační stížnosti úspěch, nemá právo na náhradu svých nákladů řízení; naopak, má povinnost nahradit náklady řízení o kasační stížnosti procesně úspěšným účastníkům. Žalovaný sice nebyl procesně úspěšný v řízení před městským soudem, kasační stížnost však nepodal, takže jej lze považovat za procesně úspěšného, byla-li kasační stížnost zamítnuta. Náklady řízení o kasační stížnosti mu však nevznikly. Jejich náhradu mu proto nebylo důvodu přiznat. Ani žalobci a), který podobně jako žalobkyně b) a žalovaný měl úspěch v řízení o kasační stížnosti podané stěžovatelkou, jelikož sám nepodal kasační stížnost proti odmítnutí jeho žaloby, žádné náklady nevznikly, proto mu jejich náhradu Nejvyšší správní soud nepřiznal.

[30] Procesně úspěšná žalobkyně b) má vůči stěžovateli právo na náhradu odměny zástupce za jeden úkon právní služby (vyjádření ke kasační stížnosti) podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu. Za tento úkon náleží zástupci žalobkyně b) odměna ve výši 3 100 Kč podle § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu. Nejvyšší správní soud nevyhověl návrhu na stanovení odměny za úkon právní služby ve dvojnásobné výši podle § 12 odst. 1 advokátního tarifu, neboť neshledal, že by podání žalobkyně b), obsahující v podstatě totožnou argumentaci, která byla již uvedena v žalobě proti napadenému rozhodnutí předsedy žalovaného, bylo úkonem mimořádně obtížným či časově náročným. Dále zástupci žalobkyně b) náleží náhrada hotových výdajů (režijní paušál ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu).

[31] Celkem tedy zástupci žalobkyně b) náleží odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 3 400 Kč. Jelikož je zástupce žalobkyně b) plátcem daně z přidané hodnoty, je třeba zvýšit přiznanou odměnu o částku 714 Kč, která odpovídá 21% sazbě této daně. Stěžovatelce proto soud uložil povinnost zaplatit žalobkyni b) na náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti částku 4 114 Kč. K zaplacení stanovil Nejvyšší správní soud stěžovateli přiměřenou lhůtu.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. července 2023

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu